

sosialurinn

VIKUSKIFTIÐ

Rundferðin við ESJU

Niðanfyrir heldur frásögn Sámal Johansens um rundferðina við ESJU fram. Í dag prenta vit 7. part av frásögn hansara.

Framhald

Kl. 22 fóru vit av Vopnafirði. Eftir ætlanini skuldu vit fara á Bakkafjörðin, men tá skipið einki hevði at lossa, lupu vit Bakkafjörðin um. Hetta dámdi okkum lítið, tí um hesar leiðir vóru vit best kendir í Íslandi. Tað er einki at ivast í, at tað eru nógvir feroingar, sum eru betur kendir um hesar leiðir, Langanesleiðina, enn vit. Nógvir vilja minnst nøvn sum t. d. Skálar, Kumlavík, Eiðisvík, Fagranes, Gunnolfsvík og Gunnolfsvikarfjall. Í Gunnolfsvík havi eg verið og róð út eitt summar. Har eru

Miðfjörður og Bakkafjörður, og ikki minst Bakkafjörður er kendur av feroingum. Ein gomul dadda hjá Annellu hevði sum ung verið á Bakkafirði, hon livir enn og býr í barnaheiminum hjá Annellu í Sorvági, og Annelena og Einar høvdu lovað henni, at um tey komu til Bakkafjörðin, skuldu tey heilsa frá henni, um nakar var á livi, sum mintist hana. Men her var einki við at gera; vit fóru ikki inn um Digranes, men leiðin gekk móti vitanum á Langanesi. Havið millum Digranes, nesið eystan fyri Bakkafjörð, og Langanes eitur Bakkafloi. Í

Bakkafloi, tætt norðan fyri Bakkafjörð, verður roknað við, at helvtin av leiðini runt um Ísland, úr Reykjavík, er sigld.

Næsta pláss, vit steggaðu á, var Tórshavn við Lónafjörð innast í Tistilfirðinum, men tað var nátt, vit vóru har, og steggurin var lítill, so har sást einki, og kl. 7, 10/8, vóru vit í Rauferhöfn. Rauferhöfn er uttast á vestara armi á Tistilfirðinum. Tistilfirðurin er breiður og opin fyri havalðuni, men Rauferhöfn er góð havn, so har sleppur eingin vág at. Byggin er meðal stør, men einki pláss, sum vit

ara armi á Axarfirði. Vit sigldu tvørtur við Melrakkaslættanum. Her er ógvuliga lágt lendi og lítill búseting at visa seg. Melrakkaslættin er millum Hraunhöfnartanga og Rauðanúp. Eystan fyri Rauðanúp er bygd, sum eitur Núpsskatla, har vaks upp skaldið Jón Trausti. Við Rauðanúp vendu vit suðureftir móti Kópaskeri. Veðrið var av tí besta, men heldur skýggjút.

Kl. o. u. 10.30 komu vit til Kópasker. Har var varpað upp, og bátur kom út at lossa, vit lógu har o. u. tveir og ein hálvan tíma.

Tað gekk ikki skjótt við lossingini í Kópaskeri, men veðrið var gott, og vit høvdu ongan skund. Tað var ymist, sum

Húsavík

enn hava verið í, ser so væl útgjørt at taka imóti sildini sum Rauferhöfn. Tá vit komu inn, lá eitt skip og lossaði við lyftara, og meðan vit vóru har, komu tvey skip inn, søkklaðin av sild, og tey fóru at lossa við lyftara beinanvegin, so at trý skip lossaðu við lyftara í senn.

O. u. kl. 8 fóru vit úr Rauferhöfn og sigldu út um Hraunhöfnartanga móti Rifstanga, sum er norðast á Íslandi, á 66° 32 min., og nú gongur leiðin móti Kópaskeri, sum er á vest-

lossað var, mest var el-greiðir, káplar á stórum rullum o. a. Eg segði í byrjanini av frásögnini um ferðina við »Esju«, at ferðafólk fóru í land ymsastaðni, og ferðafólk komu umborð, soleiðis hevði tað verið í teimum flestu plássunum, vit høvdu verið í, men í Kópaskeri fór eingin í land, og eingin kom umborð.

Kópasker er heldur lítill bygd, har visir seg at vera slætt og gott dyrkileið, men hetta er so norðalaga, væl norðan fyri 66°, so söl man ikki vera nóg. Eini óføra stór hús siggast; hetta, siga teir, er keyppsamtøkan.

Axarfjörður er breiður og opin fyri havalðuni, og har tykist eingin góð havn at vera. Lendið er lágt, og fleiri smábygdir ella bóndagarðar sást inni á landi.

Kl. 13 fóru vit av Kópaskeri til Húsavíkar. Haðani skulu vit fara við bili til Akuroyar. Á hesum biltúri fáa vit at sigga Mývatn og Góðafoss. Kl. 15 vóru vit í Húsavík.

Húsavík er á eystara armi á Skálfanda. Har eru o. u. 1500 fólk. Kirkjan er sera vøkur at siggja. Í Húsavík er elsta keypfelag í Íslandi »Keypfelag Tingeyinga«, har er stór mjólkabúð.

Ur Húsavík fóru vit kl. 15.40 við stórum buss. Vit vóru 20 ferðafólk í bussinum. Hetta ferðalagið var ógvuliga blandað: Har vóru tveir onglendingar, 2 fransmenn, 3 týskarar, 2 jugoslavlar, 1 norðmaður, 3 íslendingar og so vit 7 feroingar, so ætlast kann, at málið og prátið í bussinum var ógvuliga fjølbroytt.

Vit fóru tvørtur um Laxar-

